

קונטרס
שיחות
קודש

שנת ה'תשפ"ג

ספה"ק מאור עינים פרשת בראשית ד"ה במסכת חולין

פרשת לך תשפ"ג
♦ גליון ק"ח ♦

החזרת נרות

לעילוי נשמת
הרה"ח רבי בנימין ב"ר
אברהם שמואל ז"ל

נלב"ע
ערב ראש השנה תש"פ

©

מודעה ובקשה
כל זכויות שמורות
למכון נתיבות החסידות

...

להארות והערות אפשר לפנות:

בטל: 0527673016

או במייל:

5701555@okmail.co.il

...

עימוד ועיצוב ע"י

חברקה: 052-7134988

השיעורים נכתבו בלשוננו הכהיר בטוטו"ד
של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
על ידי חרב"ן הרה"צ רבי יצחק טווערסקי שליט"א
יו"ר מכון נתיבות החסידות

♦ ♦ ♦

יצא לאור ע"י מכון נתיבות החסידות להוצאות ד"ת
מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א מספינקא
רחוב דונולו 7 - 11 בני ברק

תוכן ענינים

שיעור א'

ג

הקב"ה בחר אותנו מכל העמים – ג + אדם נפיה אדמה הוא – ג + ביאור הפסוקים בשילוח הקן – ג + עיקר בריאת העולם היה בשביל ישראל – ג + אדם צריך להאמין שיש לו חלק אלוהי ממעל – ד + איפה שלא נוח לך שם הסיבה להיות – ד + רק יהודי יכול לתת ביטול – ד + אדם שיש לו טענות הוא מפריד אלוף – ה + במצב לא נעים צריכים לעצור ולהגיע שזה סיבה – ה + הקב"ה נמצא דווקא איפה שאתה לא רוצה – ה + כשיורדים מהמסלול נופלים לתוהו ובוהו – ה + כשהולכים עם התורה אז מין במינו חוזר וניעור – ו + התפקיד שלנו הוא הרבה יותר מהמלאכים – ו + הקב"ה עוזר לנו על ידי שנותן לנו יצר הרע – ו + העיקר הוא לתפוס את המהלך מיד ולא להיבהל – ז + אור הבא מהחושך יש לו חשיבות – ז + מהחושך אני לומד שהאור לא שלי – ז + אדם שחי עם הקב"ה מכניע את השמאל לימין – ז + אין מציאות להיות אור רק אתה חושך – ח + הקב"ה נמצא אתנו בתוך הטומאה – ח + השמאל לא נעלם אלא נעשה ביסא לטוב – ח + צריכים לקחת את האנרגיה השלילית לחיובית – ח + הכאב עוזר לי להגיע להקב"ה – ט + עובדים את הקב"ה עם היצר הרע – ט

ה

שיעור ב'

עיקר התענוג להקב"ה הוא מתוך הנשמי – י + רק בני ישראל מתמודדים – י + הקב"ה נמצא דווקא איפה שזה מפריע לך ולא נעים לך – י + צריכים לפרסם את הקב"ה בכל פינות בעולם – יא + הגוף והסביבה עוזרים לך בעבודת השם – יא + קודם תשפיע על עצמך ואח"כ על אחרים – יא + כשיש להקב"ה תענוג מעבודתי גם אני מתענוג מזה – יא + הקב"ה שורה בין בדי הארון דווקא – יב + הסבל אדם מביא על עצמו בעצמו – יב + עיקר עבודת האדם הוא עם היצר הרע – יב + עיקר השראת השכינה הוא

במיצר – יב + אין מצב להיות באורות – יג + התענוג שיש להקב"ה מאתנו הוא הרבה יותר
 מהמלאכים – יג + צריכים להקנות שפחה תחת נבירתה – יג + צריכים להרחיב את הקב"ה
 בעוד מקומות – יג + דווקא במיצר מקבלים חיבור להקב"ה – יד + אדם שחושב על האור
 מפספס את המטרה – יד + אדם לא בוחר מתו יהיה המלחמה שלו – יד + כל זמן שיש לך
 יצר הרע סימן שיש לך על מה לעבוד – יד + רע או טוב תלוי באדם בעצמו – טו + אדם
 שחי עם הקב"ה מרגיש הקלה – טו + כשחיים עם הקב"ה מקבלים כוח הלאה – טו

שיעור א'

לא אבדה את שמה, ש"מ אדם גופיה - אדמה הוא, מדלא אבדה את שמה, דלא קרייה עפר, והשתא נמי על הארץ קרינא ביה. כלומר אדם נקרא אדמה ואם זה עליו ג"כ צריכים לקיים מצות שילוח הקן.

ביאור הפסוקים בשילוח הקן

משה מן התורה מנין, בשגם הוא בשר, המן מן התורה מנין, המן העץ. אסתר מן התורה מנין, שנאמר ואנכי הסתר אסתיר וגו'. מרדכי מן התורה מנין, דכתיב מר דרוור, ומיתרגם, מירא דכיא. להבין הענין דברי חכמים וחידותם, נקדים בענין הראשון שפתח בו - שילוח הקן, ונבאר הפסוק כי יקרא קן צפור לפניך. בדרך בכל עץ או על הארץ אפרוחים או ביצים והאם רובצת על האפרוחים וגו' שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך.

עיקר בריאת העולם היה בשביל ישראל

וכדי להבין את כל זה, נקדים שתכלית בריאת העולם היה בשביל ישראל,

איתא במאור עינים (ד"ה במסכת חולין). כתוב בראשית בשביל ישראל שנקרא ראשית. לכאורה צריכים אנו להבין מה מונח כאן ומה הכוונה בזה?

הקב"ה בחר אותנו מכל העמים

אלא היום אנחנו מחפשים ערך עצמי, אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלינו ומה יפה ירושתינו, אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורציתי בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך, הקב"ה בחר אותנו דווקא מכל אומות העולם, ובזה אנחנו עם הנבחר וזה מעלה לנו את הערך העצמי. ולכאורה ממה מדובר כאן?

אדם גופיה אדמה הוא

אלא איתא במסכת חולין, אמרו ליה פפונאי לרב מתנה, מצא קן בראשו של אדם מהו, האם חייבים בשילוח הקן או לא, לכאורה הלא לא מצאו אותו על האדמה אלא על ראשו של אדם, אמר להו ואדמה על ראשו. וברש"י מסביר את העניין, אף על פי שהיה בראשו

אבל זה עצמו הסיבה שהוא נמצא שם, היות שאתה ישראל, והקב"ה בחר בך שאתה תגיד שמע ישראל ד' אלוקינו ד' אחד, מלאך לא יכול להיות שם כלל ורק אתה יכול להיות בכזה מקום נמוך, וזה ואהבת את ד' אלוקיך כלומר אדם צריך לדעת שזה שהוא נמצא שם הוא בגלל סיבה שרק הוא זה שיכול להפוך את החומרי לצורה מה שמלאך לא יכול לעשות כלל, ובגלל זה אתה נמצא שם, ובזה אתה מוכן לוותר על הנוחיות שלך ולחיות עם הקב"ה אפילו במקום שלא כ"כ נוח ונעים לך, אבל דווקא משם אני מגיע לואני קרבת אלוקים לי טוב, יותר חשוב לי טוב לי כי עינתי למען אלמד חוקיך מהרגשה שלי האישי, וברגע שאני חי ככה בזה אני מראה את אהבה שלי להקב"ה.

רק יהודי יכול לתת ביטול

אותו דבר בשני יצריך, נכון שלא כ"כ נעים לך שם, אבל הקב"ה בחר בך דווקא בגלל שיש לך יצר הרע מה שאין למלאך כלל, וגם אומות העולם אין להם חלק אלוקי ממעל לתת ביטול להקב"ה ורק אתה במקום שלך אתה כן יכול לתת ביטול להקב"ה, ורק יהודי שנותן ביטול להקב"ה הוא דבוק לאלופו של עולם כל הזמן, ומשום הכי רק אנחנו יכולים להכריז כל רגע שמע ישראל ד' אלוקינו ד' אחד. אדם בעצם הוא כמו חיות ובהמות שגם להם יש דם, אבל לנו יש יתרון שיש לנו אל"ף שזה אלופו של עולם שבזה אנחנו נקראים אדם.

דנודע, שעיקר בריאת כל העולמות וכל תולדותיהן, היה, לכוונת סוף המעשה - אחרון הנבראים, **שהוא האדם -** שנברא אחרון מכל הנבראים. קודם ברא את הדומם, ואח"כ את הצומח, ואח"כ את החי, ובסוף את האדם שהוא המדבר. ומטרת בריאת האדם הוא עבור ישראל, **שהן ישראל הנקרא אדם.**

אדם צריך להאמין שיש לו חלק אלוקי ממעל

ויסוד זה, שעיקר הבריאה בשביל ישראל, הוא כמו שאמר הכתוב **בראשית ברא, ודרשו ז"ל, בשביל התורה שנקרא ראשית דרכו, ובשביל ישראל שנקראו ראשית תבואתו.** ובספר החינוך איתא: **נבחר ממין האדם חלק אחד והוא ישראל, והוא המעט מכל העמים, וברוך השם היודע כי הם מבחר המין האנושי, ובחרם להיות נקראים עמו.** אומות העולם לא יודעים מזה כלל, אבל הקב"ה בחר בנו להיות נקראים עמו. **ר' צדוק** אומר כמו שיש מצוה להאמין בהקב"ה ככה יש מצוה להאמין בעצמו. להאמין בעצמו זה אומרת לדעת שיש לך חלק אלוקי ממעל ובזה יתחזק לך האמונה בהקב"ה.

איפה שלא נוח לך שם הסיבה להיות

כתוב שלא יהא לבך חלוק על המקום. הכוונה הוא כנ"ל, לפעמים אדם נמצא במקום שלא כ"כ נוח לו שם,

הקב"ה נמצא דווקא איפה שאתה לא רוצה

הקב"ה נותן לנו כאלו תזכורת לפעמים פעם בשבוע לפעמים פעם ביום ולפעמים לרגעים תבחננו, כמה זה רגע, כמימרא, אבל אז מאוד קשה לתקן את המצב כי זה רק רגע אחת ועד שאני מצליח לעשות משהו אני כבר ברגע הבאה, ולכן אומר ר' אשר העצה לזה הוא לעמוד בסכנה כל הזמן, כלל ראשון שלנו חייב להיות שויתי ד' לנגדי תמיד, כי המלך תמיד מופיע דווקא בכזה צורה שאתה לא רוצה שהוא יופיע, כי אם הוא מופיע דווקא איפה שאתה רוצה אז אתה תיקח לעצמך הכל, אבל עכשיו שהקב"ה מופיע בדיוק איפה שאתה לא רוצה, ובמקום שאתה לא רוצה, ואם היצר הרע שאתה לא רוצה, ואם הרגשות שאתה לא רוצה, אז ד' שמעתי שמעך יראתי, אדם שחי שם עם הקב"ה בזה הוא החזיר כל דבר להקב"ה.

כשיורדים מהמסלול נזלים לתהוה וכוהו

התהוה וכוהו שהקב"ה מביא עלינו הוא רק כי ירדנו מהמסלול ובהו אננו חוזרים למסלול, ושם אדם לא יכול כלום לעשות וחייב שם את העזר אלוקי, ואז הוא מגיע להכרה שהוא באמת צריך אותו ושזה רק כדי שיהיה בחזרה על המסלול הנכון.

אדם שיש לו טענות הוא מפריד אלוף

אבל נרגן מפריד אלוף, אדם שהוא נרגן כלומר יש לו טענות על כולם, באותו רגע שהוא חי ככה הוא מפריד אלוף וכבר לא חי עם אלופו של עולם, ואז נמשל כבהמות נדמו, בהמה אין לו טענות ובזה שיש לנו טענות אנחנו כבר לא אדם ורק נמשל כבהמות נדמו כי להם אפילו טענות אין להם.

במצב לא נעים צריכים לעצור ולהגיע שזה סיבה

היוצא לנו אדם צריך להכיר את התפקיד שלו בעולם, וכמו שאמרנו מי אתה ומה אתה מחפש כאן, אבל אדם שלא יודע מי אתה שאנחנו יהודים ומה אתה מחפש כאן שעבודה שלך הוא להכיר את הקב"ה בכל מקום ובכל מצב הוא כמו בהמה, אדם שחי עם הקב"ה יש לו הרחבת הדעת אבל אדם שלא חי עם הקב"ה באותו רגע הכי טוב לעשות דום וברגע שזה יעבור אז אפשר לחזור לעסקים שלך, כל פעם שמגיע לך מחשבה שלא נעים לך או שיצא ממך דיבור לא טוב או שקרה לך מעשה אשר לא יעשה העיקר אז הוא לעצור ולהכיר שזה לא מציאות אלא סיבה ואז יהיה המתקת דינים בשורשם, הקב"ה רק רוצה לראות האם אתה נותן הכנעה או לא, ובשביל זה הוא נמצא כאן ואתה נמצא כאן, וברגע שאדם נותן הכנעה בזה סיימת את התפקיד שלך בעולם.

לבית של אברהם אבינו ולא החזיקו מעמד כלל, היחידי שיכול להחזיק מעמד בעולם הזה הוא רק בני ישראל, וברור שהקב"ה עושה לנו את זה ובלעדי אין כלום, אבל היחידי שיכול לקחת גשמי ולהיות שם ולא להיבהל שם כלל זה רק בני ישראל, רק בני ישראל יכולים להגיע להכרה שאנו לא יכולים וחייבים עזר אלוקי ממעל, ורק אנחנו יכולים להפוך את הגשמי ולחבר אותי לרוחני, שזה ואהבת את ד' אלוקיך, וגם במקום שיש לנו יצר הרע, וגם במקום שלא נעים לנו כ"כ, גם שם הקב"ה נמצא, ואנחנו מכניסים לשם את אלופו של עולם, זה הכוח שיש לנו בעולם, אבל אלמלא הקב"ה עוזרו אינו יכול לו.

הקב"ה עוזר לנו על ידי שנותן לנו יצר הרע

כלומר זה הולך בשתי הכיוונים, מצד אחד אפילו שיצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום אל תחשוב שאתה יכול לבד כי אלמלא הקב"ה עוזרו אינו יכול לו, ואיך הקב"ה עוזר לך בלי שמחליט שהוא באמת לא יכול, וע"ז התשובה בשביל זה הקב"ה עשה לנו שיצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום, ועל ידי שיש לנו יצר הרע אנו מגיעים לראות שאנו לא יכולים בלי הקב"ה, ואז אדם מגיע להכרה אני לא יכול ומי כן יכול, הקב"ה בכבודו ובעצמו, וזה התפקיד שלנו בעולם הזה.

כשהולכים עם התורה אז מין במינו חוזר וניעור

כמו שאמר הכתוב בראשית ברא, בשביל התורה שנקרא ראשית דרכו ובשביל ישראל שנקראו ראשית תבואתו, הקב"ה נתן לנו את התורה כי בלי התורה אי אפשר כלום לעשות, כי אדם הוא כולו חומרי והוא חייב את התורה כדי להגיע להקב"ה, כי הקב"ה ברא את העולם עם התורה בראשית בחכמתא, איסתכל קוב"ה באורייתא וברא עלמא, וברגע שאני לומד תורה אז הניצוץ שלי מתחבר עם הניצוץ שנמצא בכל מקום, ובזה יש לנו כוח לרכך את החומריות שלנו ולהגיע להקב"ה, ואז מין במינו חוזר וניעור, מין במינו נהיה בטל, אבל מין במינו חוזר וניעור לא רק שאין שם ביטול אלא זה נהיה עוד יותר חזק מלפני זה, ואז אדם יכול להתחבר להקב"ה הרבה יותר.

התפקיד שלנו הוא הרבה יותר מהמלאכים

נכון המלאכים הם יותר מזוככים מאתנו ונמצאים במקום הרבה יותר גבוה מאתנו, אבל אם מסתכלים על התפקיד שלנו יש לנו תפקיד הרבה יותר גבוה, כי יש בכל מקום בעולם אותיות שבורות שרק אנחנו יכולים להעלות את זה ומלאכים אין להם שום דרך להגיע לזה, מלאכים ירדו

דווקא מן החושך כשזה בא מהחושך אז יש לזה חשיבות.

מהחושך אני לומד שהאור לא שלי

ר' אשר אומר עוד יותר, מתי אדם יכול לראות שהאור שיש לו הוא לא שלו אלא של הקב"ה, זה אך ורק כשיש לך חושך ואז יתרון האור מן החושך, מטרת בריאת העולם היה כדי לראות בכל דבר את הקב"ה שמחיה ומחווה את הכל, אבל אדם שנמצא רק באור לא רואה אותו כלל ורק מתי שאנו נמצאים בחושך ואז אנו מאמינים שיש כאן הקב"ה, ואם אני מחזיק מעמד כאן זה הקב"ה שהוא נותן כוח לעכשיו והוא נותן לי גם את האור, א"כ מתי אדם מגיע לראות שהאור הוא לא שלו, דווקא מן החושך כשהוא נמצא בגשמיות, וכל עבודה הזאת יש רק לבני ישראל, ולא למלאכים.

אדם שחי עם הקב"ה מכניע את השמאל לימין

מפני התגברות שמתגברין ישראל על חומרן שמעכבן מן העבודה, אפילו שהתגברות מביא לי לשבירה ולעצבות ולייאוש, ומביא אותי לכל מיני מחשבות שלילות ושכליות וכדומה, אבל לא נשברים שם אלא הולכים עם אמונה ומגבירים את הצורה על החומר, ונוצחין את החומריות והרע, ומכניעין השמאל בימין. וברגע שאדם חי שהקב"ה נמצא שם זה לבד עושה ושם יתפרדו כל פועלי און, הרים כדונג

העיקר הוא לתפוס את המהלך מיד ולא להיבהל

שהבורא ב"ה חפץ שיתפשט ויתפרסם מלכותו בעולם המעשה והגשמי. ר' אשר קרא לזה גם שם ידך תנחני, מבטן שאול שועתי אליך, הבעש"ט הק' פעם אחת הגיע למצב שלא זכר כלום רק את הא"ב, והחליט לא להישבר שם והתחיל לומר א-ב, ר' אשר היה אומר אתם נופלים ואני נופל, אלא אני תופס את המהלך מיד וחוזר לדרך המלך, ואתם נופלים ולוקח לכם כמה שבועות לחזור למסלול. **על ידי המין האנושי המובחר שהם ישראל. כי השי"ת מתענג מאוד ממה שעובדין אותו ישראל. שהם מלובשין בחומר גשמי, יותר מתענוג שמתענג מעבודת המלאכים וחיית ואופני הקודש, כנודע כל זה.**

אור הבא מהחושך יש לו חשיבות

כתוב יתרון האור מן החושך. בפשטות לומדים אור הוא הרבה יותר מחושך והרבה יותר מאיר. אם אתה מכניס לחדר חשוך אור החדר נהיה מאור, לעומת זאת תכניס חושך לחדר מאור לא יקרה שם כלום. **הבעל התניא** אומר מתי יש מעלה לאור, רק כשיש לך חדר חשוך ואתה מכניס לתוכו אור יש לזה חשיבות, אבל באמצע היום להוציא אור הלא ממילא יש כרגע אור בחוץ וזה לא מהני כלום, שרגא בטהרא מאי מהני ליה, יתרון האור מתי יש לאור חשיבות,

**השמאל לא נעלם אלא
נעשה כיסא לטוב**

כנודע, שיש באדם תרי הללי דלבא, משכן יצר טוב בימינו ומשכן יצר הרע בשמאלו. ועל ידי טוב ההתגברות, נכלל השמאל בימין, לא כתוב שהשמאל נעלם מהעולם, אלא הפוך השמאל נהיה כיסא לטוב, ונמתק הרע ונעשה טוב. הרע נהיה נר לטוב. כמו שהנר משתמש כבסיס לאש, וברגע שהכל נהפך לנר האש מתכבה, ובלי נר כלל ברור שאין אש, וזהו שלימות הכנעת השמאל בימין, שלא רק שהוא כננע תחת הטוב, אלא **אדרבה**, הוא עוד **מסייעו לעבודת השי"ת**. החומרי גם עוזר לך לעבוד את הקב"ה.

**צריכים לקחת את האנרגיה
השלילית לחיובית**

כמאמר רבותינו ז"ל, אלמלא יצר הרע, חדותא דשמעתתא לא הוי. אותו חביבות ונעימות שיש לך להיות ברע הקב"ה לא נותן לך את זה להיות ברע אלא להגיע להקב"ה, וצריכים לדעת איך להשתמש עם זה בצורה נכונה. **כי עיקר הזריזות והחשק בעבודה, בא מצד היצר הרע שנמתק, וקטיגור נעשה סניגור.** אנחנו לא יכולים לעשות שום דבר ורק הקב"ה צריך לעזור לנו בכל דבר. **הס קטיגור וקח סניגור.** תיקח את האנרגיה שאתה חושב שהוא רוצה להרוס לך, תיקח את זה לעבודת השי"ת,

נמסו, עצם המחשבה על הקב"ה זה לבד מכניע כבר את השמאל לימין, אור בחדר חשוך מועיל מאוד, ובזה אנו מכניעים את השמאל שהוא היצר הרע לימין שהוא היצר הטוב.

**איך מציאות להיות אור
רק אתה חושך**

ר' אשר מוסיף, שלהגיע לכל זה, הוא אך ורק אם אתה יודע שאתה בעצם חושך ולא אור, ואז אדם מגיע להכרה שמה שיש לך הוא לא שלך אלא של הקב"ה, אבל אדם שחושב שהוא נהפך מחושך לאור והוא כבר יכול לבד, אז אדם לא מגיע להקב"ה ולא עשה את התפקיד שיש לו לעשות בעולם הזה. התפקיד שהקב"ה רוצה ממך הוא שתראה שהוא האור ואתה החושך, ואם יש לך כוח לעמוד בחושך זה אני שנותן לך אור בתוך החושך, ואדם שלא חי ככה אז אתה לוקח לעצמך כל דבר ובזה אדם נהיה בעל גאווה, שעל זה נאמר אין אני והוא יכולין לדור במדור אחד.

**הקב"ה נמצא אתנו
בתוך הטומאה**

הבעש"ט הק' אומר השוכן איתם בתוך טומאתם, עבודה שלנו הוא לראות שהקב"ה נמצא גם שם בתוך הטומאה, אבל ברגע שאדם כבר מתגאה קצת אז בזה אתה בעל גאווה, ואז אין אני והוא יכולין לדור במדור אחד.

באוויר, אמר להם אברהם אבינו ואקח פת לחם בוא ונראה אם מישהו לוקח ממך חתיכת לחם ואחר תעבורו אם יש לך כוח להמשיך הלאה בדרך. אדם יש לו כוח לקחת את הגשמי ולהפוך אותו לרוחני אבל מלאך אין לו את הכוח הזה.

עובדים את הקב"ה עם היצר הרע

שזהו מש"כ ואהבת את וגו' בכל לבבך, בשני יצריך כו'. ולכאורה יש להבין זה, אהבתו יתברך ביצר הרע איך הוא, אלא הכוונה כנ"ל אל תזרוק את היצר הרע, כי העיקר הוא להכניע אותו להקב"ה, ועל ידי אדם מגיע להכיר את הקב"ה, ובלי היצר הרע לא היינו מגיעים לזה, א"כ יתרון האור הוא דווקא מהחושך.

כי הקב"ה נתן לך את זה שתראה עם זה את הקב"ה, א"כ קח את זה לעבודת השי"ת. **ר' אשר** היה אומר הכאב ימשיך הלאה, אבל את הסבל כמה תסבול מזה את זה אפשר לעצור ולהפוך לעבודת השי"ת.

הכאב עוזר לי להגיע להקב"ה

כי אדם צריך לדעת שהכאב שיש הוא לא מגיע להגיד לי לא לעשות אלא מגיע לעזור לי להגיע יותר קרוב להקב"ה, ואז נכון שזה כואב אבל אני מפסיק לסבול מזה, ואז אני מגיע לראות שאשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלינו ומה יפה ירושתינו. כתוב ואקח את פת לחם ואחר תעבורו, **כ"ק אאמו"ר זצ"ל** היה אומר שנהיה כאן רבי חדש וירדו לראות מה הולך שם. אבל **רב ייבו** מסביר שמלאכים הרי נושאים

שיעור ב'

הכל רוחני ולא עולם הגשמי כבני אדם, למלאך אין כלל מלחמה בתחושות, אבל אדם יש לו מלחמות גם בפנים גם בחוץ ואיפה לא, לנו יש מלחמות גם בגוף וגם איפה שאנו נמצאים בו, אדם שמצליח להכיר את הקב"ה זה נקרא השראת השכינה.

הקב"ה נמצא דווקא איפה שזה מפריע לך ולא נעים לך

יש ממלא כל עלמין ויש סובב כל עלמין, ממלא כל עלמין הכוונה הקב"ה נמצא בכל מקום, אפילו איפה שזה מפריע ולא נעים לך גם שם הקב"ה נמצא, אבל הוא לא מתפרסם שם כלל, וכדי שהקב"ה יתפרסם לא מספיק בעולמות העליונים אלא צריכים גם ואומרים, הקב"ה רוצה שאנחנו נגיד את זה שיש הקב"ה בעולם, זה שמלאכים שרפים חיות ואופני הקודש אומרים את זה, זה כלום, ממקומו הוא ייפן ברחמיו לעמו וכו' אומרים פעמיים באהבה שמע ישראל וכו'.

עיקר התענוג להקב"ה הוא מתוך הגשמי

איתא במאור עינים (המשך ד"ה במסכת חולין). אנחנו באמצע להסביר שעיקר עבודת האדם הוא שיהיה השראת השכינה, ועיקר התענוג של הקב"ה הוא דווקא מאתנו בתוך הגשמי, ואין לו שום תענוג לא ממלאכים ולא משרפים ולא מחיות ואופני הקודש, ולא מדומם ולא מצומח ולא מחי, אלא דווקא ממדבר, מצד אחד יש בנו חלק אלוקי ממעל ומצד שני אנחנו נמצאים בעולם הגשמי שזה הכי נמוך שיכול להיות, מצד הגוף יש לנו צרעת משכא דחויא ומצד הנשמה יש לנו משיכה להקב"ה, וגם יש לנו תרי חללי דלבא מצד אחד יצר טוב ומצד שני יצר הרע.

רק בני ישראל מתמודדים

כלומר רק לבני אדם יש לנו כאלו התמודדויות, אבל המלאך אין לו כלל התמודדות, אפילו שהוא נמצא בצמצום לפי ערכו אבל עכ"ז אצלו

רגליים הקדמיות לכיוון מעלה. כלומר הוא הרים להקב"ה לא רק את התחושות ואת השכליות שלו, אלא גם את כל הסובבים שלו כולל חיות ובהמות ואנשים. הדרך להשפיע לשני הוא לא לצעוק עליו ולא לעשות מעשים נגדו, אלא קודם להשפיע על עצמך ואז יכירו וידעו כל יושבי תבל, וזה על ידי ועל כן נקווה לך ד' אלוקינו, הקב"ה חייב להשרות את השכינה שלו בתוך בני ישראל, כי אדם לא יכול לחיות בלי השכינה כלל.

כשיש להקב"ה תענוג מעבודתו גם אני מתענג מזה

ואיך מגיעים לכל זה, אלא מן המיצר קראתי י-ה, קראתי נקרא איך אני מפרסם את הקב"ה בעולם, זה דווקא על ידי מיצר אז אדם מפרסם אותו, ודווקא מתי שהוא נמצא במקום שמפריעים לו, ונמצא בגוף שהוא צרעת משכא דחויא, ודווקא כשיש לו מחשבות שלוליות, אבל נכון מצד אחד זה מפריע ומעצבן מאוד, אבל מצד שני זה נותן תענוג גדול מאוד להקב"ה, כי בזה אתה מפרסם אותו במקום הכי נמוך שיכול להיות בעולם, וברגע שיש להקב"ה תענוג גדול מעבודה שלי, גם אני מקבל תענוג גדול להמשיך הלאה, כי מצוה גוררת מצוה, כי ברגע שיש להקב"ה תענוג זה גורם גם לי תענוג גדול, ואיפה יש להקב"ה תענוג גדול דווקא איפה שזה הכי חשוך שם יש תענוג גדול להקב"ה. הקב"ה רוצה

צריכים לפרסם את הקב"ה בכל פינות בעולם

והעיקר הוא לפרסם את הקב"ה בכל מקום בעולם ובכל פינה בעולם אפילו במקומות הכי חשוכים, גם שם ידך תנחני, אם אסיק שמים שם אתה ואציע שאול הנך, מבטן שאול שועתי אליך, עבודה שלנו הוא לפרסם אותו בכל מקום בעולם ובכל מצב בעולם.

הגוף והסביבה עוזרים לך בעבודת השם

א"כ דווקא הרע והמצבים המוזרות שנקלעים בו, או בסביבה הרע שנמצאים בו או בתוך הגוף הרע שיש לנו, ברגע שאדם נלחם שם לשמוע את הקב"ה, כלומר הסביבה שלך הם עוזרים לך לעבוד את הקב"ה, הגוף שלך ג"כ עוזר לך לעבוד את הקב"ה, אז כולם משתתפים פעולה איתך ביחד, גם הסביבה וגם הגוף וגם הרע כולם עוזרים לך להגיע להקב"ה, וזה נקרא השראת השכינה שלא יהיה לך פינה שלא מתפרסם שם הקב"ה בעולם.

קודם תשפיע על עצמך ואח"כ על אחרים

הבעש"ט הק' כשהלך בערב שבת להתפלל מנחה אז כל הצאן הרימו את עצמם על הרגליים ועם

עיקר עבודת האדם הוא עם היצר הרע

שזהו מש"כ ואהבת את וגו' בכל לבבך,
בשני יצריך כו'. ולכאורה יש להבין זה, אהבתו יתברך ביצר הרע איך הוא. אלא הכוונה כנ"ל, בכל לבבך בשני יצריך, אדם שהוא רק טוב כולם נהנים ממך, אתה בעצמך וגם הסביבה שלך, והכל הולך על מי מנוחות ינהלני, ואתה ילד טוב ירושלים, ועוד אומר באמצע לכה דודי, זה כלום בשבילי, אלא הפוך ככל שיש סערות רגשות יותר ועכ"ז אתה לא נשבר שם ואתה חי עם הקב"ה איפה שאתה נמצא ובאיזה מצב שאתה זה עיקר התענוג בשבילי.

עיקר השראת השכינה הוא במיצר

דבר הכי קטן שאנו עושים כאן למטה
בשביל הקב"ה זה גורם תענוג הרבה יותר גדול להקב"ה מהמלאכים, כתוב ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, בתוך כל אחד ואחד, יתרון האור מן החושך, אפילו שאדם נמצא בחושך ובמקום לא נעים, ברגע שהוא צועק להקב"ה תעזור לי אז הפוך את החושך לאור החושך נהיה כלי ומרכבה לאור, וזה נקרא השראת השכינה, ובזה עושים בסיס לאור, א"כ החושך תמיד נשאר אלא זה תלוי בכך אם אתה הופך זאת לאור או לא.

תהילה דווקא מקרוצי חומר, א"כ לא צריכים להיבהל מהמקום שאנו נמצאים בו כי הקב"ה הביא לך אותו ורוצה דווקא שם שתכיר אותו, וזהו השראת השכינה.

הקב"ה שורה בין בדי הארון דווקא

השכינה הייתה שורה בין בדי הארון, גם אצל האדם יש לנו בדי הארון שזה הלב ששם יש לנו יצר טוב ויצר הרע ושם עיקר מלחמת האדם עם יצרו. וברגע שאדם חי עם השפל שלו שהוא לא יכול, אז מן המיצר קראתי י-ה, א"כ דווקא מן המיצר מפרסמים שהקב"ה הוא כן יכול, ואז יש לך שם השראת השכינה, א"כ דבר ראשון זה מרכז את החומרי, וזה מאיר את השכינה שנמצא בתוך החומרי, וזה כזה תענוג גדול שזה משפיע על החיצוניות שלך ועל אלו הסובבים אותך, וזהו עיקר עבודת האדם בעולם.

הסבל אדם מביא על עצמו בעצמו

ר' אשר היה אומר אני יכול לקחת ממכם את הסבל אבל הכאב אין מציאות לקחת ממך זה תמיד יהיה. הקב"ה יש לו תענוג בזה שאתה ממשיך הלאה במלחמה, ויש לו מזה תענוג גדול למעלה, ומזה מגיעים למצב שאז יתענג על ד' ואדם בעצמו יש לו תענוג גדול מזה.

גבול, ולהקנות שפחה תחת גבירתה, אדם שהולך אחרי חיצוניות ואחרי הרגשות, זה נקרא גבירתה תחת שפחה, ברגע שאדם הולך אחרי החיצוניות, אז גרמת שהרע מושלת על הטוב השפחה שהוא הרע מושלת על גבירתה שזה הטוב. ולא רק זה אלא אתה לוקח את הקדושה שקבלת מהקב"ה ומשתמש עם זה לרצונך. והעיקר הוא לעשות שהשפחה תהיה תחת גבירתה, על ידי מה שנאחז בהטוב שבכל דבר. ולהגביר כוח הצורה והנשמה, שהוא החלק אלוקי שבתוך האדם הישראלי, ואז, כוח החומר שהוא היצר הרע, נהפך להיות חלק מהקדושה, היות שיש שם חלק אלוקי ממעל, ואז כוח החומרי נכנע על ידי שכל עצמותי תאמרנה ד' וגו'.

צריכים להרחיב את הקב"ה בעוד מקומות

כי בהתגברות הטוב בתוך האדם, גם החומר עובד את ד', אבל זה לא אומר שאתה כבר באור, אלא שגם החושך נהיה חלק מהאור, כי כל עבודת ד' צריך על ידי החומר. הקב"ה רוצה את עבודה שלנו דווקא על ידי החושך ואז הוא מקבל מזה תענוג גדול, והכל על ידי כוח הנשמה שמתגברת עליו, וברגע שאדם מכיר וחי עם הסכנה שלו, ואז מן המיצר קראתי י-ה, ואז ממילא ענני במרחב י-ה, וברגע שאתה מכיר את הקב"ה גם שם, אז במרחב י-ה הכנסת את הקב"ה בעוד נקודה שלא הייתי שם לפני זה.

איך מצב להיות באורות

אבל אדם שהוא באורות, כלומר אתה חושב שאפשר להיות באור בלי חושך לפני זה, או שאתה חושב שהגעתי כבר לאור ואתה הקב"ה בעצמו, בזה אתה נהיית לאפיקורס גמור, אלא עיקר עבודת האדם הוא לא להישבר בחושך, ולא להיבהל מיצר הרע שיש לנו, ואז יכירו וידעו כל יושבי תבל, והכל תלוי בנו בעצמינו.

התענוג שיש להקב"ה מאתנו הוא הרבה יותר מהמלאכים

וכמו שאמר הכתוב שמאלו תחת לראשי ימיניו תחבקני. ונאמר שם בפסוק שלפניו: סמכוני באשיות רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני. כלומר איך בא להיות חולת אהבה, אלא על ידי שמאלו תחת לראשי, שמכניע גם השמאל לעבודת ד', אז זוכה לימינו תחבקני. כלומר דווקא מהמקום הכי שמאל והכי צמצום והכי נסתר, זה נמצא תחת לראשי הקב"ה שם אותי שם כדי וימיני תחבקני, התענוג שהקב"ה מקבל מאתנו הוא הרבה ממה שהוא מקבל מהמלאכים.

צריכים להקנות שפחה תחת גבירתה

איתא במקום אחר: שכל עיקר עבודתינו ותקוותינו, להגביר גבול הקדושה, ואפילו שהתחלנו להגביר גבול הקדושה זה כלום כי הקב"ה הוא בלי סוף ובלי

**אדם לא בוחר מתי
יהיה המלחמה שלו**

וברגע שאדם אומר מן המיצר קראתי י-ה ומחפש את הקב"ה דווקא שם, אז ענני במרחב י-ה הקב"ה מתרחב לעוד מקומות שלא היה שם לפני זה, ונעשה אחדות גמור, שגם הרע נמתק, שוב להדגיש נמתק זה לא נמחק אלא נמתק, כלומר ונעשה כסא אל הטוב, ואז גם מלאך רע יענה בעל כרחך אמן, ומחר מתחילים עוד פעם כי זה לרגעים תבחננו, אדם לא בוחר מתי יהיה המלחמה שלו, וכך נעשה גם כן למעלה, ונקנה עבד תחת יד רבו, והבן. וזהו בשני יצריך, ביצר טוב וביצר הרע. ובכוח הכנעה שיהודי נותן כאן למטה גורם שהכל למעלה יתהפך לטובה.

**כל זמן שיש לך יצר הרע
סימן שיש לך על מה לעבוד**

[נחזור למאור עינים שהתחלנו]. וכמו שאמר הכתוב שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני. שעיקר התשוקה והחשק לעבודה, נעשה מהמתקת היצר הרע. כל זמן שיש לך עוד יצר הרע סימן שיש לך עוד עבודה בעולם, ועיקר התענוג שאדם גורם להקב"ה הוא דווקא מהמתקת היצר הרע, שאין לך תענוג שיש לבורא, גדול מזה, שדבר המונע מתהפך לטוב. וכמו שאמר הבעש"ט הק' אדם שרוצה להיכנס להיכל המלך, יהיה לו הרבה מניעות בדרך, וברגע שאדם לא נבהל מהם רואה שזה רק דמיון ולא

**דווקא במיצר מקבלים
חיבור להקב"ה**

אדם מקדש את עצמו למטה מעט ואז מקדשין אותו הרבה למעלה, כלומר אז אדם מרחיב את גבולות הקדושה, א"כ דווקא במיצר אדם מקבל את החיבור להקב"ה, ואז אתה מכיר בזה את הקב"ה בעוד מקומות, יעקב אבינו אמר כי במקלי עברתי את הירדן הזה, כלומר הוא לא שכח את המיצר אף פעם, ואפילו שכבר היה במרחב גם היה חי קטנתי מכל החסדים. וזה עבודת האדם בעולם.

**אדם שחושב על האור
מפספס את המטרה**

כי כל עבודת ד' צריך על ידי החומר. יהודי זקן אמר כל זמן שאני קם בבוקר וזה עוד כואב לי סימן שאני חי, כרגע אנחנו עובדים עם החומר ביחד, לעתיד לבוא אז יהיה יכירו וידעו כל יושבי תבל, והכל על ידי כוח הנשמה שמתגברת עליו, כלומר אדם לא יכול לעשות כלום וחייב עזר אלוקי ממעל, וברגע שאדם חי עם הסכנה, וניגש לתורה ותפילה שהוא רוצה שזה יזכך אותו, ואז קורה הפעולה הזאת, אבל הכל תלוי איך אדם ניגש לעבודת השם בכל דבר, אדם חושב שהולך להיות אור אז פשוט מפספס את המטרה, ודווקא המניעות שמגיע והמחשבות שעולים דווקא עליהם שורה השכינה הקדושה, ומשם תצא תורה, דווקא מהמלחמה הזאת משם מגיעים להקב"ה. ועד שאדם משפיע על השני קודם שישפיע על עצמו.

מרגיש הקלה והוא אפילו לא יודע מאיפה זה הגיע, וברגע שאדם מכניע את היצר הרע אז כולם נכנעים לפני הקב"ה ברוחניות וגם בגשמיות, ומה גם, שכשמכניע היצר הרע, לא היה על האדם ללחום רק כנגד היצר הרע, שהרי יש לו עוד מעכבים לעבודת השי"ת, **שהוא בעולם המעשה וגשמי המעכבין גם כן**, וגם בגוף חומרי, שבעצם עולם המעשה והגשמי והגוף החומרי מפריעים לך בעבודת השי"ת.

**כשחיים עם הקב"ה
מקבלים כוח הלאה**

ואם מ"מ הוא מתגבר על עצמו ועובד ד', **על כן יש תענוג גדול להבורא ב"ה מזה**. וזה גורם המתקת דינים בשורשם, וזה תענוג גדול להקב"ה, ומזה מקבלים כוח להמשיך הלאה, ומזה נשפע שפע ברכה והצלחה ברוחניות ובגשמיות.

אמיתי, ואז הקב"ה מאיר לך כבודו ית' ואז אתה יכול לבוא.

רע או טוב תלוי באדם בעצמו

א"כ עיקר עבודת האדם הוא לראות שהרע שנדמה לך שזה רע פתאום נהפך לטוב, לעשות מזה מציאות של רע תלוי באדם בעצמו, אדם שחי כל דבר מציאות אז יש לו רע והוא באמת מונע ממנו להתקדם והוא באמת לא יכול, וברגע שאדם חי שזה רק אדמך אכנך ולא ידעת'ך הנך אחד בכל הדמיונות, נכון שזה נראה לי כמציאות אבל תכלית זה הקב"ה בעצמו, אז אני מגיע להכרה שאני הדמיון והקב"ה הוא המציאות.

**אדם שחי עם הקב"ה
מרגיש הקלה**

וברגע שאדם גורם תשוקה להקב"ה בסוף גם הוא מקבל תשוקה לעצמו מעבודתו, ומזה אדם גם

החבורת נתרמה

ע"י ידידינו

הרה"ח ר' יאיר רשבסקי שליט"א

לברכה ותצלחה בכל הענינים"

החבורת נתרמה ע"י ידידינו

הנגיד תחפיד

הרב יחיאל אדמקר שליט"א

אב"י בעיר לונדון יצ"ו"